

NORDISK BRIDGE MAGASIN

ORGAN FOR NORSK BRIDGEFORBUND

*Spill
bedre
bridge!*

HEFTET 5

MAI 1933

TENNISBANE TILLEIE

LARGE, Vettakollen, Skogryggveien 13,
13 min. med trikk fra Majorstuen. 3 min. fra stasjonen.

Sesongtimer, ettermiddag:

2 timer ukentlig kr. 50.—

Sesongtimer formiddag:

2 timer ukentlig kr. 25.—

Enkelttimer kroner 1.50.

Ugenert beliggenhet.

Hurtigterrende 1. kl. dekke.

Telefon 68175

NORDISK BRIDGE MAGASIN

4. Årg.

Mai 1933

Nr. 5

UTGITT AV: NORSK BRIDGE-AKADEMIDI

Utkommer 1 gang månedlig, undtatt somtermånedene juni og juli.

Årsabonnement kr. 6.00. Kontoret og eksped. Vettakollen, Oslo Tlf. 68175.
Representant i Bergen: Agent Bj. Brynildsen, — Postboks 7. — Telefon 0380.
Redaktør: Isak Nielsen, Tollbodgaten 11, Tlf. 26240.

MEDARBEIDERE:

Kaptein Johs. Brun, Oslo

O.r.sakfører R. Gundersen, Oslo

Kontorsjef J. G. Helmer, Oslo

O.r.sakfører O. Krefting, Oslo

Rektor A. Midsem, Aalesund

Direktør N. M. Nielsen, Oslo

Arkitekt M. Wagle, Oslo

Ivar Andersson, Stockholm

Bj. Brynildsen, Bergen

LÆR DEN MODERNE BRIDGE
ARKITEKT WAGLE • AUTORISERT LÆRER • TELEFON 41654

Norsk Bridgeforbund

President

Rektor A. Midsem, Ålesund

Vicepresident:

Kaptein Johannes Brun, Oslo

Kasserer og sekretær:

Arkitekt Morten Wagle

Forbundets og sekretærens kontor:

Oskarsgate 37 — Oslo

Forbundets organ:

Norsk Bridgemagasin, Oslo

Fortegnelse over klubber som er tilsluttet forbundet:

Arendals bridgeklubb.

Bergens bridgeklubb.

Den private bridgeklubb, Ålesund.

Haugesunds bridgeklubb.

Lillehammer herrekubb.

Ringerikes bridgeklubb, Hønefoss.

Rjukan bridgeklubb.

Svolvær bridgeklubb.

Tromsø sjakk- og bridgeklubb.

Dameklubben D. K. F. D., Oslo.

Dameklubben Forcing Femina, Oslo.

Forcingklubben, Oslo.

Faresonen, Oslo.

De fire ess, Oslo.

Oslo bridgeklubb, Oslo.

Med tilsammen ca. 700 medlemmer.

Grimstad: Kjøbmann Mørland.

Kristiansund N.: Kaptein Gunnar Juel.

*

Nye sekretærer:

Bodø: Hr. cand. Alf Kvaa.

Rjukan: Hr. M. Svendsen.

Tønsberg: Hr. tannlæge Greger

*

Den av forbundet utarbeidede

,Ledelse av bridgeturneringer” er utkommet og fåes ved henvendelse til Norsk Bridgeforbund kontor, Oscars gate 37, Oslo. Pris kr. 1.50 plus porto.

*

Autorisasjon av bridgelærere vil foregå medio juni. Nærmere opplysninger ved henvendelse til kontoret, adresse som ovenfor.

Hvad skaper en god spiller.

Når man litt nærmere betrakter bridgen og hvad den krever av sine utøvere, vil man se at den spenner så å si over hele skalaen av menneskelige ferdigheter. Det er vel det som gir spillet dets store charme og tiltrekningsevne. Kampen mellom de to parter under meldingen, den skiftende vurdering og nødvendigheten av tilpasning eftersom meldingen går fremover, lynsnart å måtte veksle mellom angrep og forsvar setter fantasien, innsikten og logikken på stadig nye og interessante prøver. Og på samme måte under selve spillet.

Når mange mener at bridge ute-lukkende er en forstandssak, så er dette fullstendig uriktig. En-hver vil ha iaktatt hvor ofte rikt utstyrte forstandsmennesker blir fullstendig tumlet med efter behag av langt mindre untrustedde. Folk som på sitt felt er begavelser av høy rang kan man ved bridgebordet se begå de merkverdigste ting.

Man kan spørre hvad grunnen kan være. Bridge er ikke et spill, hvor bare logikk, slutningsevne og beregning gjør sig gjeldende. Det har også i sig et sterkt moment av kunst. Derfor er en utpreget forstand ikke nok, likeså litt som en utpreget kunstnerisk

evne er tilstrekkelig. De forskjellige evner må være blandet sammen, kan man gjerne si, i det rette og for spillet harmoniske forhold. De evner, som gjør en mann til en stor maler, behøver ikke nødvendigvis å gjøre ham til noget annen enn maler. Logikk, slutningsevne og veltalenhet kan skape en stor jurist — men veltalenhet gjør sig mindre ved et bridgebord, og bare logikk og slutningsevne skaper ingen stor spiller. Bridgen krever også andre evner, konsentrasjon, vurderings- og avpasningsevne, initiativ etc. — og de må alle sammen være til stede på en måte, så de supplerer og ikke ødelegger hinanden.

Det kan da synes nokså uforståelig at fremragende spillere ikke alltid har den samme suksess i det daglige liv. Det kan være vanskelig å forklare og man kan bare gjette på manglende interesse for det daglige einerleis krav til gjentagelse og utholdenhets — eller at de to ting tross alt krever en forskjellig innstilling.

Når talen er om gode spillere hører man stadig anvendt uttrykk som „en født spiller“, „en glimrende kortsans“ eller „kertinstinkt“ eller „utpreget kortteft“. Spør man hvad der egent-

lig menes med disse uttrykk, vil man neppe nogen gang få en tilfredsstillende forklaring. Det er like vanskelig å forklare som begavelse eller talent, men på samme måte som ved disse begreper er alle på det rene med, hvad der menes.

Når vi ser en god spiller, blir vi ofte forundret over den smidighet og sikkerhet som spillet åpenbarer. Forsvar og angrep, dristighet og varsomhet, kortlesning og vurdering, beregning og slutninger avløser hinannen lekende lett, chanser utnyttes, muligheter skapes med en sikker overlegenhet, som titt virker forbausende. Alt dette i fellesskap er vel det, man vanligvis karakteriserer som „kortinstinkt“, „kortteft“ eller „kortsans“. Med andre ord, det er en rekke egen-skaper og evner som utfoldes og brukes på en slik måte at det på tilskueren virker som et instinkt hos kortspilleren.

De evner som på denne måte gir som sum instinktet er, som man vil forstå, både mange og forskjelligartede. Å prøve på å gå i detaljer vil vi ikke våge oss til, men man kommer kanskje sannheten nærmest, når man mener at de viktigste er følgende:

En bilde dannende evne eller om man vil en fantasi, der kan danne bilder av hyad man ikke ser. Dernæst evnen til å trekke

**DEWAR'S
"White Label"
WHISKY**

slutninger av hvad man hører, ser og vet og endelig stor innsikt, viden og erfaring i spillet. En forutsetning for disse ferdigheters fulle anvendelse er en jevn og stadig opmerksomhet, og en følge av dem, kan man kanskje si, er intuisjonen.

For å ha en hurtig bilde dannende evne kreves der en forutgående rik og omfattende erfaring i den slags bilder det gjelder å danne. Spilleren må, belært av teori og praksis, ha kjennskap, og meget god kjennskap til sitt stoffs mangfoldighet, slik at dette kjennskap i det gitte øieblikk gir ham den fornødne hjelp til å lese de skjulte kort. Det er en evne som kan trenes og utvikles, men naturligvis i forskjellig grad etter de naturlige anlegg.

Innsikt i spillet gjør sig gjeldende på ethvert trin og i ethvert forhold. En god teoretisk viden vil mangen gang være en utmerket hjelp, men uten en tilsvarende praksis vil mange sider hos spilleren være lett sårbarer. Det er spillebordet som lærer ham,

at medspillernes temperament og innstilling ofte gjør det nødvendig å endre metodene etter øieblikkets krav. Det er det som lærer ham å fange den stadige overmelder i en betedobling som motspiller og bremse ham som makker. Det er det som lærer ham å opmuntre den altfor forsiktige og stanse motpartens utgangslyster med en alt annet enn solid grandme'ding eller en opplysende dobling. Det lærer ham hvem han tør prøve å bluffe og hvem han ikke bør forsøke sig med — og det lærer ham uendelig meget annet som ikke kan læres av bøker.

En tredje faktor er evnen til å trekke slutninger. Det kan være lette slutninger det gjelder, fullstendig sikre som f. eks. den, at blindemann må gjøre tre stikk i kløver med ess, konge, 2, når den ene motspiller har en spar på hånden, den annen en hjerter og 3 kort på hånden. Men slutningen kan være vanskelig og komplisert, delvis byggende på usikre faktorer, som det ofte hender ved mer innviklede squeeze spill. Under meldingsforløpet gis gjerne en hel del både positive og negative oplysninger, som blir gjenstand for slutninger. Fra første melding til siste stikk gis oplysninger som tvinger til slutninger.

Den mindre erfarne spiller vil være tilbøelig til å trekke sine slutninger nokså kritikklost. Han vil ikke alltid være på vakt mot motpartens allchånde knep og feller for å lede ham på villspor. Den gode spiller anerkjenner ikke uten videre hverken hvad han hører eller ser uten å underkaste det en kritisk bedømmelse. Han går ikke uten videre ut fra at en åpningsmelding er „korrekt“ eller et utspill er gjort etter de konvensjonelle regler.

Et vesentlig moment er at bedømmelsen, vurderingen av situasjonen og avgjørelsen kan skje hurtig, så motparten ikke får noget innblikk i mulige banskeltigheter og tvil. Ved å handle hurtig undgår man selv å gi oplysninger, men kan ofte trekke nyttig viden av motpartens nølen.

Med evnen til hurtig handling følger regelmessig en god kort-hukommelse. Hermed menes ikke bare evnen til å huske det enkelte kort, men også betydningen av det. Et høit avkast kan ha flere betydninger, som alle må omfattes av spillerens hukommelse. På den annen side må hukommelsen ikke belastes med uvesentlige ting — disse må overlates til sig selv. Som vi i det daglige liv gjør en hel del ting uten særlig tankearbeide, så også i bridgen, men hele maskineriet må være klar

til å tre i funksjon når som helst allarmklokken ringer.

Dette vil med andre ord kunne den likefremme og selvfolgelige ting at spillet krever en våken opmerksomhet. Det kan være vanskelig nok mangen gang og neppe nogen spiller er uten bedrøvelige erfaringer. Det er alt annet enn lett i timevis å være virkelig opmerksom, det er tretende og anstrengende, men påkrevet. For ikke å trette mer enn nødvendig bør alt som kan distrahere holdes borte. Mange går så langt at selv en drink bør utelukkes under spillet — men dette får man nu overlate til den enkeltes smak og behag.

At bridgen stiller krav til almen befinnendet er en selvagt ting. Er man i tvil om det kan man bare iaktta sitt eget spill når man er „riktig oplagt” og når man er indisponert, trett, uvel eller sterkt optatt av ting utenfor spillet. Ingen mekanisme yder topp-prestasjoner uten å være i tiptop stand. Under slik ugunstige forhold kan selv den beste gjøre ting som han ellers aldri vilde finne på. Man blir naturligvis ingen dårligere spiller om dette skjer en enkelt gang. Men stadig å søke rekreasjon ved bridgebordet i dårlig form er hverken morsomt for en selv eller for medspillerne.

Vi har før nevnt intuisjon. Vi skal så visst ikke prøve på å trenge inn i hemmeligheten, vi nøier oss med å beundre dens resultater i de mange tilfelle hvor den mer jordiske sunde fornuft vilde strandet.

Hvad blir nu konklusjonen på vårt spørsmål om hvad der gjør en god spiller? Vi har foran trukket frem en del av de egenskaper og evner som vi mener er de vesentlige for denne ærefulle betegnelse. Uten tvil er der mange andre også. Men disse egenskaper kan finnes hos mange spillere, der allikevel ikke kommer op i klasse. Vi kan ikke gi annet svar enn dette. Jo oftere en spiller møter en foreliggende situasjon nettopp på den måte som gir ham den største fordel, jo mer er de nødvendige evner tilstede i et harmonisk forhold, og jo dyktigere er spilleren.

Neste hefte

av vårt magasin kommer, som leserne vet, først i august, idet vi holder ferie i juni og juli. Vi håber leserne vil savne oss og ønsker alle vel møtt igjen i august.

En dobbelt squeeze.

Av G. B.-H.

Sluttmeldingen var 7 grand hos Syd og utspillet fra Vest var hjerterknekt.

Kortene var:

Nord:	
♠ E,10,4	
♥ 9,8,x	
♦ E,K,10,3	
♣ E,K,x	
Vest:	Øst:
♠ Kn,x,x,x	♠ D,x,x,x
♥ Kn,x	♥ 10,x,x
♦ Kn,x,x,x	♦ x,x
♣ Kn,x,x	♣ D,10,x,x
Syd:	
♦ K,8	
♥ E,K,D,7,6	
♦ D,x,x	
♣ 5,4,2	

De fleste vilde temmelig sikkert prøvet ruterfinessen og den vilde jo i dette tilfelle gitt vunnet spill. Men det var å ta en chanse, som like godt kunde gå galt. Syd valgte en annen, vanskeligere men sikrere vei.

Efter å ha stukket hjerterknekt tok han ennu 2 hjerterstikk — Vest kastet en liten spar. Så gikk han over til ruter for å prøve om fordelingen var gunstig — men Vest hadde hold — Øst kastet en spar. Så tok blindemann sine to stående kløver, hvorefter spar 4 blev spilt til kongen på egen hånd. Så nok

en hjerter. Vest kastet kløverknekt og blindemann sin kløver og Øst kløver 10. Nu var de fire hender slik:

Nord:		
♦ E,10		
◊ 10		
Vest:	Øst:	
♠ Kn,4	♠ D,x	
◊ Kn	♣ D	
Syd:		
♦ 8		
♥ 6		
♣ 5		

Da Syd nu spiller sin hjerter, må begge motspillerne forkastes ig.

En over en i Culbertsons system.

Efter anmodning skal vi gjerne gi en kort oversikt over dette emne, som stadig synes å skyte sig mer og mer i forgrunnen i kontraktmeldinger.

Når ens makker har åpnet en enmelding i farve, næste hånd passer, skal der ikke meget til for at meldingen bør holdes åpen. Har man et honnorstikk og en meldbar farve, bør der ikke passes — og uten meldbar farve gæs til grand med et honnorstikk plus. Enten man er i faresonen eller ei bør man praktisk talt kun passe, når man har en temmelig blank hånd. Er det en lang farve man har, 6 eller 7 kort f. eks., så bør

man endog så ytterligere av på kravet til håndens honnørstyrke men her kommer ens spilledyktighet inn som medregulerende faktor. Åpner partneren med en hjerter, bør der svares med en spar på.

- ♠ K.D.8.7.4.
- ♥ 9.6.3.
- ◊ Kn.9.8.
- ♣ 10.5.

og en grand med:

- ♠ K.10.7.
- ♥ 8.4.
- ◊ D.8.7.4.
- ♣ D.10.7.6.

Byttes i første eksempel spar og ruter, vil det være rettest å passe. Dette må ikke forveksles med, hvad man populært kaller „svakhetsmelding“, man viser best sin svakhet ved å passe.

Når makkeren har svart — makkerens styrke kan være meget forskjellig som bekjent, selv om han bare overmelder med en enmeling — bør åpningsmelderen ikke stanse meldingen hvis han har noget mer enn minimum. Dette mer kan ligge i farvenes fordeling eller mer enn minimums-honnørstyrke. Hvis åpneren sier en ruter, makkeren en spar, bør åpneren med

- ♠ 7.4.3.
- ♥ K.6.4.
- ◊ E.K.8.2.
- ♣ 10.8.7.

passe, men med f. eks.

enten:

- ♠ 7.4.3.
- ♥ K.6.4.
- ◊ E.K.8.2.
- ♣ D.10.7.

eller:

- ♠ 7.4.
- ♥ K.10.8.4.
- ◊ E.K.Kn.8.
- ♣ 10.7.6.

svare med en grand. Det er kun så lenge meldingene er enmeldinger de inneholder denne meget sterke opfordring til ikke å stanse.

Når en åpningsmelding overmeldes av makkeren med en ny enmeling, kan man regelmessig anslå makkerens honnørstyrke til mellom 1 og 3 honnørstikk — har han mer, vil han nok regelmessig avgå en hoppemelding. Men det er jo ingen grunn til å hoppe, hvor utgangen er tvilsom eller uantagelig, hvis åpneren har absolutt minimum. I slike tilfelle bør man overmelde med en enmeling, da åpneren ikke ikke vil stanse meldingen med noget, om enn lite, mer enn minimum. og makkeren kan så hoppe senere. Har makkeren derimot $3\frac{1}{2}$ eller 4 honnørstikk med respektive en femkort- eller firkortfarve, bør hoppemelding (kravmeling) avgis, ti utgang er da vanligvis sikker. Hermed menes ikke, at en hoppemelding ikke bør eller kan avgis med 3 honnørstikk, men det beror på hoppe-

melderens trumfstyrke og spillestyrke om han mener det best å hoppe eller å overmelde med en enmelding.

Vi nevnte ovenfor, at makkerens beste måte å vise sin svakhet på er å passe, selv om partnerens medling skulde passe ham aldri så dårlig. Ti partneren, som ikke aner at det kun er elendighet som manifesteres ved makkerens meldinger, melder videre, og følgene viser sig gjerne i store tall på motpartens regnskap over streken.

Imidlertid forekommer der tilfelle — særlig efter partnerens grandmeling — hvor en melding fra makkeren tydelig manifesterer sig som en — vi kan kanskje kalte det — *svakhetsmelding*. La oss ta en hånd som denne:

- ◆ x.x.
- ♡ K.10.8.7.5.2.
- ◇ x.
- ♦ x.x.x.x.

der lett kan være totalt verdiløs i grand men ganske verdifull i hjerter. Sett at makker åpner med en grand eller en ruter, så er det svært fristende å svare med to eller en hjerter. Til nu vet ikke partneren annet enn at meldingen viser styrke, men går han til to grand og får som svar 3 hjerter, må han resignere — det var ikke styrke i den forstand. Likeledes hvis han etter 1 hjerter

sier 1 grand, makkeren 2 hjerter og svaret 2 grand, makkeren 3 hjerter. Nu må det være klart av hvad slags karakter meldingen er.

Disse avslagsmeldinger vil altså vise først noget sent; regelmessig blir det tremelding i farve.

En slik „avslagsmelding“ bør ikke i almindelighet inneholde mindre enn 6 kort i farven og nogen honnorstikkstyrke. Farven må være så sterk at den uten å risikere mer enn et rimelig antall beter kan meldes om igjen en gang minst.

Det vil ved disse meldinger ofte være tydelig for partneren, hva der ligger i dem, idet makkeren med styrke vilde melde utgang etter hans egne gjentatte meldinger. Når han da stadig bare overmelder, hvad nødvendig er, så må partneren være var.

De internasjonale lover

for kontraktbridge og lover for duplikatbridge, utgitt ved Norsk Bridgeforbund, er nettop kommet i handelen. Kan man nogensinne tale om et lenge følt savn, så er det her. Forbundet skal ha takk og ære, ti boken trenges ved ethvert bridgebord. Vi skal senere komme tilbake til den.

Almindelige spill

av Bob.

Det gamle ord „Safety first“ kan naturligvis av og til virke lit irriterende på en „sporty“ spiller, som ikke alltid synes det er så morsomt å planke i vei med kortene og gjøre sine 4 bomsikre trekk. Men allikevel — — — man har en makker. Nå ja — spillet var følgende:

Syd spiller 4 spar doblet og Vest spiller ut syveren i ruter — blindemann legger op:

- ♦ E,Kn,x,x,x
- ♡ Renons
- ◊ E,10,8,6
- ♣ Kn,x,x,x

og Syd har:

- ♦ K,D,10,4
- ♡ E,K,D,Kn
- ◊ D,3
- ♣ x,x,x

og fristet av 3 overstikk legger han en liten fra blindemann. Da Vest, som rimelig er, har kongen og returnerer kløver, kan Syd nottere én bed. Syd sa at det eneste morsomme ved kortene var ruter-chansen, når den kom som den gjorde — og det kan der være noe i — men man har en makker, og — nei, vi skal ikke trekke for store veksler på leserens tålmodighet.

I en klubb i Oslo blev en gang i januar måned spilt følgende spill:

Drikk

NALCO Selters

Nyest og best

Nalco — Telefon 83235

Allslags
materiell for

BRIDGEKONKURRANSER

jæs hos

HALVORSEN & LARSEN A/S
OSLO

Ønsker De å gi Deres trykksaker

et tiltalende typogra-
fisk utstyr, står vi til
enhver tid gjerne til
tjeneste med råd og
veileding.

Vi trykker: Aviser,
bøker, tidsskrifter
og kataloger. All
slags merkantile ar-
beider utføres.

Forlang prøver ut-
kast og prisoverslag.

AAS & WAHLS BOKTRYKKERI

Munkedamsvn. 5b. Centrb. 16870

Nord:

◆ 7
 ♦ 6,4
 ♦ D,Kn,10,8,4
 ♣ D,8,6,5,3

Vest:

◆ K,Kn,10,9,8,4
 ♦ E
 ♦ K,5,3
 ♣ Kn,10,9

Øst:

◆ 6,2
 ♦ K,Kn,9,8,5
 ♦ E,9,7,6,2
 ♣ 7

Syd:

◆ E,D,5,3
 ♦ D,10,7,3,2
 ♦ Ingen
 ♣ E,K,4,2

Hverken meldinger eller spill er helt dagligdags og burde kanskje ikke stå i en artikkel som denne, men litt aveksling skader jo ikke. Meldingene gikk således:

1.	1 spar	Dobler	Pass	2 hj
2.	Pass	2 sp	Pass	3 ru
3.	Pass	Pass	Dobler	Pass
4.	Pass	Redobler	Pass	Pass
5.	3 hj	Pass	Pass	Dobl.
6.	Pass	Pass	Pass	

Om man ikke kan si at meldingene er uklanderlige, så er de både friske og morsomme.

Vest åpnet med ruterkonge, som Syd tok med trumf 2 og fortsatte med trumf 3. Vest kom inn på esset og spilte kløverknekt, som Syd tok med esset, spilte spar ess og en liten spar, som blindemann trumfet. Nu kunde Syd lese Østs hånd ganske nøyaktig og ruterdame blev spilt fra

bordet. Øst stakk ikke og Syd la en spar. Fra bordet fortsattes med ruterknekt — Øst avsllo å stikke også nu, og Syd la sin siste spar. Nu gikk blindemann over til kløver Øst trumfet og spilte ruter ess som Syd trumfet, og spilte en kløver. Hendene er nu, etter Syds utspill av en kløver:

Nord:

♦ 10
 ♣ D,8,6

Øst:

♦ K,Kn,9
 ♦ 9

Syd:

♦ D,10
 ♣ K

Øst kan nu ikke gjøre mer enn to stikk, hvad enten han trumfer kløveren eller ei. At Syd skulde få kontrakten, var en fornøielig avslutning på et fornøielig spill.

Efter at Nord-Syd var kommet til 4 spar, doblet av Øst, gikk Syd over til 4 grand, idet kløver var meldt hos Nord. Øst doblet også 4 grand og Vest spilte ut hjerterdame. Nord og Syds kort var:

Nord:

◆ K,Kn,9,8,2
 ♦ 8
 ♦ 10,9
 ♣ E,D,10,7,6

Syd:

◆ E,x
 ♦ E,x,x,x
 ♦ E,Kn,8,5,4
 ♣ x,x

Første hjerter stakk Øst med kongen, returnerte en hjerter, som Vest fikk, og tredje hjerter stakk Syd med esset — blindemann la en spar og en kløver. Syd var i en fortvilt situasjon — og fortvilte situasjoner, desperat spill. Syd spilte en liten kløver og tok finessen med tieren på bordet — og Øst la nieren. Så ruter 10 fra bordet, kongen fra Øst og esset fra Syd — og kløver igjen. Nord blev inne på damen og Øst la en liten ruter. Fra bordet spiltes så kløver ess — Øst la en spar, Syd en hjerter. Fra bordet fortsattes med ruter 9, som Øst ikke stakk, og Vest var renons! Nu ser Syd Østs hånd — og de 3 hender er med blindemann inne:

Nord:
 ♠ K,Kn,9,8
 ♣ 7

Øst:
 ♠ D,10,x
 ◇ D,7

Syd:
 ♠ E,x
 ◇ Kn,8,5

Nu spiltes en liten spar fra bordet og Syd blev inne med esset og spilte ruter knekt — og Øst får bare ett stikk — og Syd har trukket sin kontrakt i havn. Som det ikke hender så helt sjeldent, satt kortene slik som spilleren hadde bruk for.

De fire hender var:

Nord:

♦ K,Kn,9,8,2
 ♥ 8
 ◇ 10,9
 ♣ E,D,10,7,6

Vest:

♠ x,x ♠ D,10,x,x
 ♥ D,Kn,10,9,x ♥ K,x,x
 ◇ 3 ◇ K,D,7,6,2
 ♣ K,Kn,8,x,x ♣ 9

Syd:

♦ E,x
 ♥ E,x,x,x
 ◇ E,Kn,8,5,4
 ♣ x,x

Spilleopgave.

Meldingene gikk således med Nord som giver. Nord—Syd i faresonen.

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
1. 1 hj	2 ru	2 sp	pass
2. 3 kl.	3 ru	3 sp	pass
3. 4 hj	pass	4 sp	dobl.
4. pass	pass	pass	

Vest spilte ut ruteress, derpå hjerteress og derpå spar 9.

Blindemann (Nord) hadde:

♦ 5,3
 ♥ K,D,Kn,10,6
 ◇ 8,5
 ♣ K,D,Kn,6

Syd:

♦ E,K,D,Kn,10,2
 ♥ 3
 ◇ 7,6,4,3,2
 ♣ E

Hvordan finner leserne Syd bør spille når Øst viste sig renons ved annet trumfspill?

Svar på spilleopgave.

Syd må først spørre sig selv hvorfor Vest ikke spiller makkeregens farve, ruter, op igjen, men går over til trumf. Fordi han ikke har flere, hvad for øvrig Øst melding tydelig viser. Syd vet da at Vests hånd foruten 2 trumfer til, kun består af hjerter og kløver. Følgelig tar han sitt kløveress og derpå nok et trumfstikk og spiller så Vest inn med trumf 2 — og Vest må spille op hjerter eller kløver. Fryktelig liketil — naturligvis.

Meldingsopgaven

denne gang er et innsendt spill, som redaksjonen er anmodet om å angi meldingsforløpet i. Der er angitt at der spilles „vanlig” forcing, hvad vi forstår derhen at der spilles efter „blåbokenss” første utgave — den siste utgave av Culbertsons bok er vel neppe kjent av mer enn nogen få.

Syd er giver og har denne hånd:

- ♦ 9,8,4
- ♡ K,7
- ◊ E,D,Kn
- ♣ E,Kn,10,8,6

Nord har:

- ♦ E,K,5
- ♡ E,Kn,10,9,8,4,3
- ◊ 9
- ♣ 9,5

Svar: Syd åpner med en kløver og Nord kan trygt hoppe, og sier to hjerter. Syd, der har mer enn et halvt honnørstikk ekstra og som kan være ganske trygg for sparstopper hos Nord, går til 3 grand. Har Nord ikke stopper i spar, vil den styrke hans hoppe-melding forteller om, være slik at han neppe kan la granden stå. Imidlertid er Nords hånd usikket til grand, men sterkere enn til bare utgangsmelding, nu når Syd har vist at han har mer enn minimum. Har Syd også hjerter-støtte, vil han måtte vise denne ved å gå til slem, hvis han oppfordres ved en 5 hjertermelding hos Nord, hvis ikke blir fem-meldingen stående. At femmelingen på nogen måte skulde kunne true, er usannsynlig. Nord sier derfor 5 hjerter og Syd kan ikke la denne invitasjon til momp passere med en pass, men må høne til 6 hjerter.

Hvad der kan hende

de av kortgudene utvalgte, er nedenstående spill — spilt i Oslo i mars måned — et fornøelig eksempel på. Ingen var i faresonen og Syd åpnet med to kløver, hvorefter meldingene gikk således:

Øst:	Syd:	Vest	Nord:
1. pass	2 kl	pass	3 kl
2. pass	3 hj	pass	5 hj
3. pass	5 sp	pass	7 hj
4. dobler	pass	pass	pass

Meldingene vil sikkert forekomme leserne noget mysteriøse, når de ser de to hender, der så slik ut:

Nord (blindemann):

♦ E,9,5
♥ K,Kn,8,6
◊ 5,4,2
♣ D,10,3

Syd:

♦ Ingen
♥ E,D,10,4
◊ K,D,Kn
♣ E,K,Kn,8,6,5

Syd mente ved sin sparmelding å vise renons i farven, men Nord, som ikke spiller med essvisning, tok meldingen for å være en korrekt melding, og dømte Syd til å ha tre meldbare farver og renons i ruter. Under den forutsetning mente han en syver skulde ha overveiende muligheter for å vinnes og gikk i 7 hjarter.

Og så begynte kortgudene å la sin nåde skinne over Syd. Vest spilte ut en liten kløver og etter å ha tatt trumfene ut i tre runder, begynte Syd på kløverne. Øst, der satt med ruteress, 10, x x og knekten fjerde i spar opprinnelig kastet på femte kløver ruter 10 og beholdt sine 4 spar og

ruteress alene igjen, ut fra den forutsetning at Syd hadde en sparmelding. Da Syd så spilte sin siste kløver og kastet bordets siste ruter, var det for sent for Øst å gjøre noget ved det. Syd spilte nu en ruter, som blev trumfet med siste trumf hos blindemann og — esset falt hos Øst. Og allikevel er der nogen som påstår at ikke kortgudene har sine yndlinger. Vi vil trekke et glemsebens slør over motspillet.

Nyheter fra Bridgeverdenen.

LEDELSE AV BRIDGE-TURNERINGER

heter et lite hefte som Norsk Bridgeforbund har utgitt — og som vi på det varmeste vil anbefale alle som har noget med turneringer å gjøre. Den er helt uundværlig for klubber og foreninger og også mer private kortklubber vil i den finne en kilde til megen glede. Skriv til forbundets kontor og studer den nu i sommertiden, så vil næste sesong kunde gies nogen morsomme avvekslinger i form av turneringer.

Problem.

Av Knud Rosenløv.

Nord:

♠ D,8,4
♥ E
♦ E,10,9,6
♣ Kn

Vest:

♠ K,Kn,6
♥ 10,9
♦ D,Kn,8,4
♣ Ingen

Øst:

♠ 10
♥ Kn,7,6
♦ Ingen
♣ E,9,8,6,5

Syd:

♠ 9,5
♥ K,8,5
♦ 7
♣ D,10,7

Grand. Syd spiller ut og skal gjøre 7 av de 9 stikk.

Løsning til problem.

Syd: Vest: Nord: Øst:

1. ♠ 9(!)	♠ 6(?)	♠ D	♠ 10
2. ♠ 8(!)	♥ 9	♥ E	♥ 6
3. ♣ D	♥ 10	♣ Kn	♣ 5(?)
4. ♥ K	♦ 4	♦ 6	♥ Kn
5. ♥ 5	♦ 8	♦ 9	♥ 7
6. ♣ 10	♠ Kn(?)	♦ 10	♦ 9(?)
7. ♠ 5	♠ K	♦ 4	♣ 6

og Nord får ruteress og spar 8.

Ad 6. Spiller Øst kl. ess og Vest kaster sparknekt, kaster Nord spar 4, og når Øst fortsetter kløver, må Vest forkaste sig, så Nord får 2 ruterstikk eller ruteress og spar 8. Kaster Vest ruternekt, kaster Nord spar 4 og Syd spiller i 7. stikk ruter 7 og Vest får til slutt sparkonge.

Ad 3. Stikker Øst med kløveress.

Syd:	Vest:	Nord:	Øst:
3. ♣ 7	♥ 10	♣ Kn	♣ E
4. ♣ 10	♦ 4	♦ 6	♣ 9
5. ♣ D (?)	♦ 8	♦ 9	♣ 6
6. ♥ K	♠ Kn	♦ 10	♥ 7
7. ♠ 5	♠ K	♦ 4	♣ 8

Syd kan her i 5. stikk spille hjerterkonge og i 6. hjerter 5, og Vest kommer i knipe. Syd har her friere spill.

Ad 11. Syd må her kaste hjerter 8, ti kastes 5, forhindrer Øst løsningen ved å kaste hjerternekt i fjerde og hjerter 7 i femt stikk. Ti spiller Syd nu kløver, får Øst 4 stikk, og spilles spar eller ruter, får Vest 1 ruter — og 2 sparstikk.

Ad 1. Nord må bruke damen, ti ellers tar Øst stikket og spiller først kløveress og derpå hjerter 6, og nu må Nord gi Øst stikk.

Setter Vest på sparkonge, fremkommer, som man vil se, flere varianter eftersom Vest fortsetter med en av sine tre farver.

Svar til herr S. H. i Glomfjord.

Deres spørsmål er det oss en fornøielse å svare på — mange av våre leserer har sikkert gjort sig de samme spørsmål.

1. Hvad er det som karakteriserer den hånd hvorpå jeg

skal avgi hoppmelding sammenlignet med den hvorpå jeg skal doble oplysende. — Jeg mente tidligere å følge en viss logikk ved aldri å doble oplysende, så sant jeg hadde en skikkelig meldbar farve. Jeg har ment at det var „tempotap“ i meldingsforlopet. Imidlertid fremgår det av „blåboka“ 33 at jeg her er på villspor, men jeg må tilstå at jeg ikke på noget sted har funnet en klar forklaring på forskjellen mellom de to hender. Vitsen bør jo være at min makker etter en av de nevnte meldinger fra mig skal ha et temmelig godt bilde av min hånd.

2. I novembernummeret av Bridge World ser jeg at en eller annen storspiller har meldt på Es K x i en farve etter at han i første runde avgav en avslagskravmelding. Spørsmålet er nu om dette er noget som bare kan tillates av disse ekspertene (altså en slags dikterisk frihet) eller om det virkelig danner et ledd i et system.

3. Jeg kommer nu til det siste og — etter de erfaringer jeg har høstet — det mest betydningsfulle spørsmål. Det gjelder den negative grandmelding. Hvor ofte har jeg ikke vært i den kinkige situasjon å mangle den nødvendige trumfstøtte til makker, men ha et par honnørstikk,

og så være nødt til å si pass i følgende tilfelle:

A. Begge motspillere har meldt hver sin farve. Jeg har rikelig stopper i den ene av disse — men ikke i den som er meldt umiddelbart før jeg selv skal melde (altså spilleren til høie). Her er formentlig passmelding hos mig ikke til å komme utenom.

B. Som A., men her har jeg mine stoppere i den farvesom umiddelbart foran mig er meldt. Her skulle det synes rimelig at jeg kan si grand uten at min makker har lov å vente at jeg stopper begge farver.

C. En farve er av motparten meldt i en tidligere omgang av meldingene — senere passet. Altså Øst 1 r., Syd pass, Vest pass Nord 1 hj., Øst pass. Hvad skal nu Syd si med bra honnørstyrke — uten støtte i hjerter og ingen meldbar farve?

Ad 1. Efter Forcingsystemet, som det er nu, er der en vesensforskjell på den oplysende dobling og en hoppmelding. Den første er en offensiv melding, den siste er en defensiv. Hoppmeldingen er ikke på samme måte som før en styrkemelding med bestemte krav til honnørstyrke, men viser en lang trumffarve uten at honnørstyrken er av avgjørende betydning. Den har noget av en forhindringsmeldings

karakter og regner med 2 eller 3 stikk hos makkeren eftersom man er i eller utenfor faresonen. Med f. eks.:

♦ E,D,Kn,9,x,x
♥ Kn,10,9,x
◊ x,x
♣ x

meldes nu to spar efter en åpningsmelding på en hjerter utenfor faresonen. Har man med begge sider i faresonen en hånd som

♦ E,D,10,9,x,x
♥ 5
◊ E,K,9
♣ K,x

og der er åpnet med en hjerter bør man avgi en dobbling, mens man før vilde meldt to sparpå den. Hoppmeldingen har, som man vil se, så å si gjort en kuvening, som antageligvis vil vise sig å være heldig, og forskjellen mellom de to meldinger er nu grei og klar, og makkerens stillin likeså. Et visst spillerum for personlig skjønn og smak vil jo alltid være tilstede.

Ad 2. Det spill der siktet til, er følgende. Nord—Syd var i faresonen.

Nord (giver):
♦ E,Kn,3,2
♥ E,D,10,9,8,7
◊ D,Kn,10
♣ Ingen

Syd:

♦ K,7,6
♥ K,2
◊ E,K,8
♣ E,D,9,8,5

Meldingene falt således — Øst og Vest passet hele tiden.

Nord: Syd:

1. 1 hjerter	3 kløver
2. 3 hjerter	4 ruter
3. 4 hjerter	6 grand
4. 7 ruter	7 hjerter

Pass rundt.

Det er jo innlysende at der minst er lilleslem i kortene. I et slikt tilfelle kan man melde på en trekortfarve, idet de følgende meldinger vil avgjøre om lille-slem er nok eller om der bør gåes til topps. En slik melding ligger således innenfor systemets ramme

Culbertson anfører følgende eksempel: Syd har åpnet med en spar og Nord har

♦ K,9,x,x,x
♥ E,K
◊ E,x,x
♣ K,D,x

og bør avgi en kravmelding med 3 ruter.

Ad 3. Å besvare de opstilte spørsmål generelt, er ikke mulig, da en slik besvarelse vil bli altfor vidtløftig. Der vil alltid være en hel del momenter å ta hensyn til som vilde gjøre en utredning for bred for magasinet. Vi skal bare vise nogen eksempler, hvor-

av man vil se at grandmeldinger i slike tilfelle — om de nok kan forekomme — bør søkes undgått.

La oss anta at De sitter Syd og Vest har åpnet med en kløver, Deres makker Nord sier en hjerter og Øst en spar, og De selv har

♦ 9,x,x
♥ 8,x,x
◊ E,D,x
♣ E,10,9,6

Her kunde være spørsmål om pass eller en høining av hjerterne uten normal trumfstøtte. I dette tilfelle vilde vi passe.

La oss imidlertid anta at Nord, Ceres makker, har åpnet med en kløver, annen hånd sier en hjerter og De med

♦ E,D,x,x
♥ K,Kn,x,x
◊ 8,4,3
♣ 8,6

sier en spar. Fjerde hånd sier to ruter. Her vilde vi doble, ut fra den betraktnign at Nord etter all sannsynlighet har styrke i ruter etter melderens. Men var det makker som hadde åpnet med en ruter og fjerde hånd sagt to kløver, vilde vi også kunne høine makkers rutermelding.

Har Deres makker åpnet med en hjerter, annen hånd en spar og De selv har

♦ 9,5,4
♥ 8,x,x
◊ E,D,3
♣ E,10,9,6

NORA SELTERS

Telefon centralbord 27010.

vilde vi melde kløver, tross farven normalt ikke er meldbar.

De foran gitte eksempler vil mange kanskje finne å stemme mindre over ens med de konvensjonelle krav til melding og boining. Men man må huske på at det her regelmessig gjelder litt ekstraordinære situasjoner, og en viss frihet er da tillatt.

Fire spar på kongen annen

blev spilt i Oslo for en tid siden. Rundt bordet satt 4 av våre aller beste spillere, og kortene var disse med Nord som giver:

Nord:

♦ E,Kn,7,3
♥ E,D,10,2
◊ E,D,9,3
♣ 6

Vest:

♦ D,10,9,8
♥ Kn,3
◊ K,7,2
♣ E,7,5,4

Øst:

♦ 6,5,4
♥ K,9,8,6,4
◊ Kn,10
♣ K,3,2

Syd:

♦ K,2
♥ 7,5
◊ 8,6,5,4
♣ D,Kn,10,9,8

● C E L L E R I ● S A L T ●

bør ikke savnes på Deres bord en bridgeaften

M c . C O R M I C K & C O .

Telefon:
5 8 0 6 5

Generalagenter:

ANDR. L. G J E R S Ø E

Autorisert bridgelærer o.r.sakfører Otto Krefting

St. Olavsgate 31, Oslo.
Telefon 14068 — 13338.

Turneringer arrangeres.

(Lag-, makkerpar- og enkeltmannskonkuranser.)

Undervisning for begynnere og viderekomme.

(Culbertson 1933, Vanderbilt 1933, Det offisielle system m. v.)

Følg med Drottningholms store reise til Sydspanien, Afrika etc.

Havner	Ankomst	Ophold	Avgang	
Oslo	—	—	26. juli	kl. 8.30
Göteborg	26. juli kl. 15.05	1 time	26. "	16
Cadiz (Sevilla)	31. " 7	19 "	1. august	" 2
Tanger	1. august " 7	12 "	1. " "	19
Casablanca (Rabat)	2. " " 6	18 "	2. " "	24
Madeira	4. " " 7	14 "	4. " "	21
Lissabon	6. " " 9	17 "	7. " "	2
Göteborg	11. " " 7	7 "	11. " "	13.50
Oslo	11. " " 20.15	—	—	—

Minimumspris Oslo—Oslo: Kr. 375,—. Omkostningene sammenlagt for landturene med en utflykt i hver havn maksimum kr. 120—130.

Forlang oplysninger hos **BERG-HANSEN & CO.**

**En del komplette årganger fra
1932 har vi ennå av N. B. M.**

De nye medlemmer som måtte ønske også disse hefter, vil ved innsendelse av kr. 6.— få den tilsendt franko.

*LÆ IKKE DERES HAVE-GJERDER FORTÆRES
AV RUST OG RÅTE!*

„TRITON“ mønje
BESKYTTER

Boks 114

STENER ENGELSTAD – OSLO

SPAR

på utgittene

Meld Dem til

NORSK REMSKIVEBELEGG
KIRKEGATEN 8

når remtrekket på Deres maskiner ikke virker tilfredsstillende.

OSLO SPAREBANK

OSLO

Overretssakfører Hjalmar Bergsjø

Karl Johansgt. 16 V (inng. Kongensgt.), Telef. 20184

**„Magasinet er sterkt forsinket på
grunn av sykdom“.**

Øst—Vest i faresonen med 60 på utgang. Meldingene falt slik:

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
1 hj	pass	1 grand ¹	pass
2 ru	pass	2 sp ²	pass
4 sp	pass	pass	pass

Ad 1. Granden blev avgitt av frykt for sterke kort hos Vest og muligens utgangsmelding der.

Ad 2. Åpneren har meldt ny farve og må være sterk. Syd mener at han i dette tilfelle bør holde meldingen gående, idet han mener sluttmeldingen skal bli tre grand. Han melder da spar for å hindre sparutspill, i det håp kanskje å få kløver som eneste umeldte farve. Da Nord sier 4 spar, må han passe for ikke å rote sig op i ennu større ulykker — en stille fortvilet pass

Vest åpnet med hjerterknektsdamen fra bordet og kongen fra Øst. Hjerter kom igjen og blindemann blev inne med tieren. Da kløver 6 nu kom fra bordet, hoppet Øst på med kongen og spilte hjerter igjen — og Vest blev inne med en trumf, idet Syd la en ruter. For å friste blindemann til å bruke en trumf, returnerte Vest en liten kløver, men Syd lot blindemann legge en ruter og kom inn på egen hånd og spilte nok en kløver, som fikk beholdestikket, idet Vest holdt esset tilbake — blindemann la igjen en ruter. Så blev ruterfinessen tatt

og en spar returnert fra bordet til egen hånds konge — spar igjen og finessen tatt — og resten var lett. Et fornøelig spill.

I et duplikatespill

mellem 4 lag forekom følgende spill. Der var angitt faresone for begge sider med 60 for Øst—Vest og 40 for Nord—Syd på utgang. Øst var giver.

De 4 hender var:

Nord:

- ♦ K,Kn,10
- ♥ E,8,7
- ◊ D,9,8
- ♣ E,K,10,2

Vest:

- ♦ E,9,4,3,2
- ♥ D,Kn,9,5
- ◊ 7,3
- ♣ 7,6

Øst:

- ♦ 6,5
- ♥ K,3,2
- ◊ E,K,Kn,10,2
- ♣ Kn,5,3

Syd:

- ♦ D,8,7
- ♥ 10,6,4
- ◊ 6,5,4
- ♣ D,9,8,4

Ved bord nr. 1 åpnet Øst med to ruter — Vest passet, da det var utgangsmelding, og Nord sa to grand, som blev passet rundt.

Øst åpnet med ruterkonge, fulgt av knekten, som Nord stakk med damen, gjorde 4 kløverstikk, to sparstikk og hjerteress og hadde dermed sikret sig sin kontrakt.

**PARELIUS
SELTERS**

Tlf. centralb. 17027.

Ved bord nr. 2 åpnet Øst med en ruter — Vest en spar — og Nord sa også her to grand, som Øst doblet. Her åpnet Øst med ruterknekt, som Nord stakk med damen og spilte spar ut fra den betraktning, at har Vest sparess og kan spille ruter igjen, har Øst kun fire ruter. Har Øst sparess, så får man håpe på at han oprinnelig hadde bare fem ruter. Som man vilde se, slo formodningene til og Nord fikk sine to doblede grand.

Ved bord nr. 3 blev sluttmeldingen 3 ruter — også her etter to grand fra Nord — og Øst fikk meldingen, da motspillet ikke blev ført så godt som det burde.

Men det er bord nr. 4 som har interesse, ti her blev også sluttmeldingen to grand doblet, idet meldingene løp som ved bord 2 — men spillet ført i et annet plan.

Øst tenkte ikke engang på å åpne med ruter, ti Vest måtte spille farven gjennem grandmelder, der har damen, og det kan godt tenkes at Vest bare har en ruter — den var altfor dypbar til å tas ut. Nord har ruterdame minst tredje, kanskje fjerde, og han har sikkert to stoppere i spar, minst 3 i farven, når han

kun har en stopper i ruter. Syd har sannsynligvis svært lite, kanskje ingen sikker innkomst, og Nord vil kanskje måtte spille fra egen hånd — og dessuten spar kan spilles når som helst, ti det er temmelig klart at Nord ikke har en lang gående farve, hverken i hjerter eller kløver, ti da vilde han ha meldt en av de farvene. Alt synes å tyde på en 4—3—3—3 fordeling hos Nord. At Nord har hjerteress og kløveress, er temmelig sikkert, og han kan godt sitte med esset, damen eller knekten tredje i spar. Hvis Nord har fire hjerter, har han neppe damen, når farven ikke blev meldt. Riktignok kan Øst ved

**Dr. Dralle's
Birken-wasser**

det gamle gode hårmeddel

mot

flass og hårvæfall

Tilkjennet

6 GRAND PRIX

utspill av en hjerter gi spilleren et ekstrastikk, men dette vil kanskje opveies ved fordelen av å få se blindemann og dertil få et inntrykk av hvor Vest har nogen styrke, uten at nogen avde meldte farver røres. Og Øst spilte en liten hjerter. Da Syd ikke brukte 10 tok Vest med 9, og Nord turde ikke annet enn ta den av hensyn til ruterne. Nord tok så 4 kløverstikk — og da det var gjort, fikk motparten resten — tre doblede beter.

Foruten de her anførte spillemåter kunde det også vært en annen, nemlig utspill av spar fra Øst, hvorved en to grandmelding ville gitt en bet.

Resultatet viser at hellet er og forblir en faktor i bridgen som ikke kan elimineres. Det Nord—Syd-par der var så uheldige å få tre beter, hadde gjort det samme under meldingen som to av de andre bord, og var langt fra dårligere spillere enn disse, men hadde uheldigvis mot sig en Øst som fant det rette motspill. En trøst er det at slike tilfelle synes å forekomme forholdsvis sjeldent.

Fem storeslemmeldinger i et spill

er alt annet enn dagligdags. Ely Culbertson forteller at spillet forekom i byen Tulsa i staten Oklo-

hama med en herr Lowmon på Vests plass. Meldingene gikk 8 ganger bordet rundt — heller ikke en helt dagligdags foreteelse.

De fire hender var:

Nord:

♠ Kn,10,4,3
♡ Ingen

♦ 10,9,7,6,4,3

♣ Kn,8,2

Vest:

Øst:

♠ E	♠ D,2
♡ E,D,9,3	♡ K,7,6,5,2
♦ E,Kn,2	♦ 5
♣ E,D,10,9,4	♣ K,7,6,5,8

Syd:

♠ K,9,8,7,6,5
♡ Kn,10,8,4
♦ K,D,8
♣ Ingen

Nord var giver, Øst—Vest var i faresonen. Meldingene forløp således:

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
1. pass	pass	pass	1 kl
2. pass	1 hj	1 sp	2 sp
3. 3 ru	4 kl	4 ru	5 ru
4. 5 sp	6 kl	6 sp	7 kl
5. 7 ru	pass	pass	7 hj
6. 7 sp	dobler	pass	7 gr
7. pass	pass	dobler	redobl.
8. pass	pass	pass	

Nord åpnet med sparknekt, som blev vunnet med esset — Øst og Syd kastet små kort. Så spiltes hjerter og kløver, og Øst var inne etter 10. stikk på en kløver og spilte sin siste hjerter. Syd må kaste fra sparkonge og konge og dame i ruter og kan ingen ting gjøre.

Spørsmål og svar.

A. M., Bergen.

Når annen hånd har doblet opplysende en enmelding i farve og tredje hånd redobler, må fjerde hånd melde. Har han f. eks. ingen styrke og en 3—3—3—4 fordeling og den doblede melding er en hjerter, så må han melde to kløver, som er den laveste farve.

Kortklubb, Oslo.

Hvem der er ansett som Amerikas beste spiller, er vanskelig å svare på — der er mange aspiranter til den titel. For vintersesongen 32—33 kan kanskje P. Hall Sims settes først med Mr. Karn på annen og Howard Schenken på tredje plass.

S. H., Oslo.

Med

♦ E,K,7
♥ 9,8,6,4
◊ K,7,2
♣ D,10,3

efter en åpningsmelding hos Deres makker på en hjerter og pass fra annen hånd, vil vi av hensyn til fordelingen svare med 2 grand, som jo har meget av en kravmelding ved sig. Tross trumfstøtten velger vi først grandmeldingen.

Man er ikke nødt til å være renons eller å ha esset i motpartens farve for å melde over i

denne f. eks. Syd en hjerter, Vest to hjerter — det går også an med en singleton i farven, da hensikten er utgangsmelding og der ikke på dette stadium sies noget om slemmuligheter.

Hvis Syd åpner med en spar og makker svarer med to grand og Syd derpå sier 3 spar, så kan vi vanskelig tenke oss en situasjon hvor der skulde kunne passes.

De vil sikkert

i sommerens løp av og til være med i et bridgeparti. Passer det, så nevn magasinet — kanskje gir det en ny abonnent — vi trenger det.

*Culbertsons
system av 1933,
der, som alle vet, ikke
har så få forandringer
fra tidligere, vil vi behandle i augustheftet. Vi
har funnet det best å behandle alle forandringer
under eff ved åpningen
av neste sesong.*

Sandy Fraser

Scotch whisky

MERE KULTIVERT
derfor mildere i smak,
men UBETINGET
sterkere. . .
Derfor bare trefjerde-
parter av det vanlige.

Kr. 15.10 pr. flaske i Vinmonopolets utsalg.

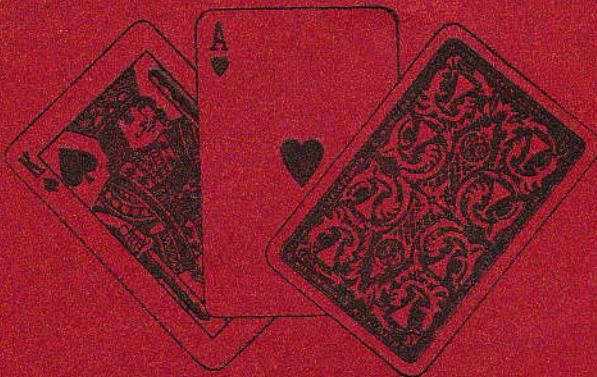
DOMINO

SHERRY AMONTILLADO

ER

prototypen for den edle
druer fra Andalusien.
Den vinner dag etter dag.

Kr. 5.- pr. flaske i Vinmonopolets utsalg.

Våre kortspill „MOMP“

er det alltid en fornøielse å spille med.

Faller godt i hånden.

Holder sig lenge
pene.

Finnes i rødt og blått.

PRIS
kr. 2.75

